

ΚΑΠΪΚΙ

καπίκι, το, ουσ. [<ρωσ. koreika], το καπίκι. **1.** νόμισμα με μηδαμινή αξία. Από το ότι το καπίκι είναι υποδιαίρεση (το ένα εκατοστό) του ρωσικού ρουβλίου. **2.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) ο πόντος που κερδίζει ή χάνει κάποιος στην πρέφα: «σήμερα ήμουν τυχερός, γιατί κέρδισα χίλια καπίκια || παραβίασα το φύλλο κι έχασα χίλια καπίκια || πόσα λεφτά θα υπολογίσουμε το καπίκι;». **3.** στον πλ. **τα καπίκια**, (γενικά) τα χρήματα, οι παράδες: «όταν έχεις καπίκια, κάνεις ό,τι θέλεις».

- *δεν υπάρχει καπίκι*, δηλώνει παντελή έλλειψη χρημάτων: «όταν δεν υπάρχει καπίκι, αναγκάζομαι να μένω κλεισμένος στο σπίτι».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας